

Amtmanden, at han var Hans Beerssen. — Hvis de ærede Medlemmer troe, at det er det eneste Tilfælde, saa tage de meget feil — han maatte blive ved at gaae under forskjelligt Navn paa de forskjellige Steder, og tilsidst blev Resultatet det, at man holdt ham tilbage i Tjenesten under et forkeert Navn, og en Anden blev hjemme under hans Navn; men det kan dog Ingen være tjent med. Nu ligger Sagen fra Fleertallets Side saaledes for, at vi ikke forlange Andet af det ærede Thing, end at det vil votere i Samstemning med sig selv for 5 Aar siden, votere en Lov, som ikke forhindrer nogensomhelst Tjenestegreen fra at gaae sin rolige, ordentlige Gang; vi forlange kun, at Thinget vil opretholde sit Botum fra den Tid og sige: vi maae have dette hele Forhold alvorligt og nøie undersøgt, førend vi kunne komme til at troe, at det Udskrivningsvæsen, der medfører saadanne Ulemper, er godt og fortjener at betragtes som endelig ordnet. Vi have desuden endnu ikke seet det allerringeste, det allerfjerneste Forsøg gjort paa at forbedre det, vi maae derfor, siger jeg, end yderligere søge at opretholde den Hovedforudsætning, hvorfra man dengang gik ud, førend man kan gaae over til noget Andet end det, som dengang blev voteret, den nemlig, at Communernes endelige Ordning skal have fundet Sted; men den Forudsætning er ikke indtraadt; der var desuden ogsaa forudsat, at enkelte Dele af Udskrivningsvæsenet først skulde være afgjort, hvilket heller ikke er skeet. Vi staae paa det samme Standpunkt, som vi stode dengang, og All, hvad vi her forlange, det er, at man opretholder Rigsdagens Botum fra den Tid med den Forandring, som Fleertallet af Udvalget, høiet af den nærværende Tid, har foreslaaet tilføiet, og ifølge hvilken

vi bevilge forøgede Udgifter. Giv de her omhandlede Mænd, siger jeg, hvad man paa nogen Maade kan give dem, uden at tilintetgjøre vort tidligere Botum; — Mindretallets Forslag gaaer ud paa, at give dem endnu noget Mere, tilfredsstille og søie dem endnu yderligere, og dog lade dem dog staae i en Stilling, hvori de kunne suspenderes, og saa siger man dog, at dette Forslag ikke har personlige Hensyn, at Personerne vinde ikke Noget derved. Ligeoverfor dette Forslag skal jeg ønske at see, hvorledes de Herrer ville votere; det vil blive læresrigt. Der ligger imellem dengang, Rigsdagen sidst afgjorde denne Sag, og nu visse Bestemmelser, vort Repræsentationsvæsen angaaende, og det Botum, vi faae idag, kan blive betragtet som en Frugt af disse Forandringer.

Monrad: Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal er blevet taget altfor høit, idet man endog, som vi nu have hørt, vil tillægge det en saa stor Vægt, at man skulde kunne bedømme Repræsentationen af det Botum, som afgives i denne Sag. Lad os nu ganske simpelt gaae ind paa, hvad det foreligger. Navnet af Constitueret eller Fastansat er jo ikke Noget, som efter det ærede Things Mening kan have nogen stor Betydning; om En hedder fast ansat eller constitueret, men har alle de samme Rettigheder, som en fast ansat, er en reen Navnesforsjel (G. Winther: Stoleldirecteuren!). Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Marhuus afbrød mig og sagde Stoleldirecteuren, saa skulde jeg for mit Vedkommende slet ikke have Noget imod at have vedblevet at være constitueret, naar jeg kun som constitueret havde faaet de samme Rettigheder, som om jeg var fast ansat. Men det er netop Tilfældet i den foreliggende Sag.